Воістину, Аллаг не запитує членів моєї громади за те [гріховне], що нашіптує їм душа, поки вони не зроблять або не скажуть [те, до чого вона їх підштовхує]

Передається від Абу Гурайри (нехай буде задоволений ним Аллаг), що Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Воістину, Аллаг не запитує членів моєї громади за те [гріховне], що нашіптує їм душа, поки вони не зроблять або не скажуть [те, до чого вона їх підштовхує]».

[متفق عليه] [صحيح]

Пророк Мохаммад (мир йому і благословення Аллага) повідомив, що з мусульманина не стягується за ті гріхи, на які підштовхує його душа, доти, доки це не перейде у відкриті свідомі дії від нього або в слова, оскільки Аллаг не обтяжив Своїх рабів непід'ємними задачами і пробачив їм подібні навіювання в думках. З громади Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) не стягується за те погане, про що вони думали, доти, доки вони не вирішать здійснити це на практиці. Якщо ж воно утвердилося в серці і було вирішено це здійснити, як у випадку з пихатістю, гординею, лицемірством, діями органів тіла або зі словами, вимовленими язиком, то за це їм уже доведеться відповідати.

http://www.sunnah.global/hadeeth/uk/show/58144